

ΕΝ ΑΝΘΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΑ
ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΡΚΟΡΑ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

1892

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μὲς τὴν ἐρμιά, ποῦ ὁ Θάνατος
Ἔχει στὸ νοῦ μου ἀπλώση,
Λουλοῦδι γιὰ τὸ μνῆμα σου
Δὲ βλέπω νὰ φυτρώση·
Ἀλλ' ἂν τὸ δάκρυ ὡς πότισμα
Ζητάει γιὰ νάβγῃ ἐκεῖνο,
Ποτάμι δάκρυα χύνω,
Καὶ πρέπει νὰ φανῇ.

Στὸ φῶς, ποῦ δὲ σὲ χαίρεται,
Ἄς ἐδῇ, ναί, καὶ ἄς πάρῃ
Μία μόνη ἀπ' ὅσαις ἐδειχνες,
Μία μοναχὴ σου χάρη·
Θὰ ζήσῃ τότε ἀπείραχτο
Ἀπὸ φευγάτῃ φήμῃ,
Ὡς ἡ γλυκειά σου μνήμῃ
Σὲ χίλια στήθια ζῇ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Μὲς τὴν ἐρμιά, ποῦ ὁ Θάνατος
Ἔχει στὸ νοῦ μου ἀπλώση,
Λουλοῦδι γιὰ τὸ μνῆμα σου
Δὲ βλέπω νὰ φυτρώση·
Ἀλλ' ἂν τὸ δάκρυ ὡς πότισμα
Ζητάει γιὰ νάβγῃ ἐκεῖνο,
Ποτάμι δάκρυα χύνω,
Καὶ πρέπει νὰ φανῇ.

Στὸ φῶς, ποῦ δὲ σὲ χαίρεται,
Ἄς ἔβγῃ, ναί, καὶ ἄς πάρῃ
Μία μόνη ἀπ' ὅσαις ἔδειχνες,
Μία μοναχὴ σου χάρη·
Θὰ ζήσῃ τότε ἀπείραχτο
Ἀπὸ φευγάτῃ φήμῃ,
Ὡς ἡ γλυκειὰ σου μνήμῃ
Σὲ χίλια στήθια ζῇ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Εἶχα τρεῖς χρόνους—μ' ἔφεραν
 Νὰ γύρω ἀγάπης μάτι
 Ὡς ἐν' ἀγγελουδι, ὅπ' ἄραξε
 Στὸ μυτρικὸ κρεβάτι,
 Καὶ μοῦπαν ὅτι, ἀφίνοντας
 Τὰ οὐρανικά του μέρη,
 Μοῦχε στὸν κόσμο φέρη
 Γλυκίσματα πολλά.

Δὲν ἦταν ψέμα· ὡς νᾶσουνε
 Πάντα στὴν ἴδια κλίνη,
 Μία σου πνοὴ δὲν ἔπαψε
 Γλυκάδαις νὰ μοῦ δίνη.
 Πρώτη φορά με πίκρανες
 Τότε ποῦ σ' εἶδα — ὠιμένα! —
 Μὲ χέρια σταυρωμένα,
 Μὲ μάτια σφαλιστά.

Πόσο γενναῖα σὲ προίκισε
 — Καλή σου μάννα — ἡ φύση!
 Κανένas δὲ σὲ γνώρισε
 Χωρὶς νὰ σ' ἀγαπήση.
 Γροικώντας ὅποῦ σούχαμε
 Κερὶ θανάτου ἀνάψῃ,
 Πικρὰ νὰ μὴ σὲ κλάψῃ
 Δὲν ἔμεινε κανεῖς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὸ σπῖτι ἐβρόντα ὁλόχαρο,
 Γελοῦσε κάθε βλέμμα,
 Καὶ ἀγόρια, κόραις ἔσερνε
 Τῆς ἀρμονίας τὸ ῥέμα·
 — ὦ συφορά! — τὰ λούλουδα,
 Ποῦ μάτι δὲν ἐμέτρα,
 Τὰ ἐζήλεψε μία πέτρα
 Στὴν ἡσυχία τῆς γῆς.

Χρόνια πολλὰ μᾶς χώρισαν,
 Ἀλλὰ νὰ ζοῦμε ἀντάμα
 Ἐνα συχνὸ μᾶς ἔμαθε
 Ἀνταλλαμὲνο γράμμα.
 Τοῦ κάκου τώρα ὁ δύστηχος
 Μέρα καὶ νύχτα γράφω·
 Δὲν ἔχω ἀπὸ τὸν τάφο
 Ἀπόκριση ποτέ.

Ἄς μείνουν, ναί, κατάκλειστοι,
 Βουβοὶ τοῦ χάρου οἱ λίθοι,
 Καί, ὡς πρῶτα μοῦ περιγράφες
 Χώραις, ἀνθρώπους, ἦθη,
 ὦ πνεῦμα γλυκομίλητο,
 Μὲς ἀπὸ κάποιου ἀστέρι,
 Περιγράψε τὰ μέρη
 Ποῦ ἀπόχτησαν ἐσέ.

Τὴν ἅγια νύχτα πῶφυγες,
Ἡ τυφλωμένη γνώση
Δὲν ἐδυνήθη ὀπίσω σου
Ψηλὰ νὰ μὲ σηκώση.
Παντοῦ μὲ φρίκη, ἀνάμεσα
Στοῦ πόνου τὰ σκοτάδια,
Θωροῦσα κρύα σημάδια
Θανάτου καὶ φθορᾶς.

Τόσο στερνά, ζητῶντας σε,
Τόσο ἡ καρδιά μου ἐχτύπα
Ποῦ, στὴν ὁρμὴ τοῦ πόθου της
Μετανοιωμένος εἶπα :
Τὸν κόσμο ποῦ σὲ δέχτηκε
Νᾶχε ὁ Θεὸς χαλάση,
Θὰ ἠμπόρειε νὰ τὸν πλάσῃ
Ἡ ἀγάπη μου μὲ μιᾶς.

Στὴ μέση ἀπ' ὅσους ἐκλαψα
Τότε, ἀκριβέ μου, σ' εἶδα,
Ὅπου χαιρόσουν, ἔχοντας
Τὸν οὐρανὸ πατρίδα.
Ἀλλὰ τὰ χέρια, ὅπ' ἀνοιξα
Στὸ στῆθος νὰ σὲ κλείσω,
Γυρίσαν ἄδεια ὀπίσω,
Κ' εὐρέθηκα στὴ γῆ.

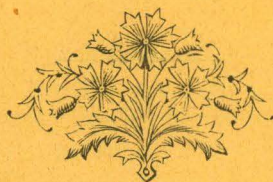

Σὰν ἓνας ὁποῦ κάθεται
Εἰς τοῦ γιαλοῦ τὸ φρύδι,
Ἄσπρο πανὶ προσμένοντας
Γιὰ ποθητὸ ταξεῖδι,
Στὴν ἄκρη ἀπὸ τὰ χρόνια μου
Κατεβασμένος τώρα,
Θερμὰ ποθᾶω τὴν ὥρα
Ποῦ θὰ μὲ φέρῃ ἐκεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΗΣ ΤΥΠΟΙΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΤΥΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 52. Φ 110018